

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa: **J. K.** bytom v S, proti odporkyni: **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. marca 2009, č. k. 7 Sd/100/2008-20, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 20. marca 2009, č. k. 7 Sd/100/2008-20, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 20. marca 2009, č. k. 7 Sd/100/2008-20, potvrdil rozhodnutie z 20. mája 2008 č. X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nie je invalidný, lebo podľa záverov posudkov príslušných posudkových lekárov sociálneho poistenia nemá v porovnaní so zdravou fyzickou osobou zníženú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 %.

Po doplnení dokazovania krajský súd dospel k záveru, že uvedené rozhodnutie odporkyne je vecne správne, lebo aj po zohľadnení lekárskeho správ, ktoré predložil navrhovateľ v konaní, dospel posudkový lekár v posudku z 29. januára 2009 opätovne k záveru, že miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať pracovnú činnosť poklesla najviac o 40 %.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil so zhodnotením jeho zdravotného stavu a namietal, že došlo k jeho zhoršeniu.

Odporkyňa žiadala napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1, 6 a 8 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Zo záverov posudku MUDr. J. K., posudkového lekára Sociálnej poisťovne - ústredia so sídlom v Košiciach z 12. septembra 2008 vyplýva, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 40 %. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je implantácia kardiostimulátora bez podstatného zníženia výkonu, pričom zistená miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 40 % podľa kap. IX., odd. A, pol. 7. Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení v znení platnom od 1. augusta 2006. Toto ochorenie predpokladá určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre zdravotné postihnutie, ktorým trpí navrhovateľ v rozpätí od 30 % do 40 %.

K rovnakým záverom dospel posudkový lekár aj v doplnujúcom posudku z 29. januára 2009, vypracovanom na požiadanie súdu prvého stupňa.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní uvádzal, že jeho ochorenie mu významne znemožňuje spoločenské uplatnenie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že posudkový lekár v rámci rozpätia, uvedeného v Prílohe č. 4 zákona o sociálnej pomoci, pre zdravotné ťažkosti ktorými navrhovateľ trpí určil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v hornej hranici, ale ani táto skutočnosť nemala za následok za následok splnenie podmienky invalidity, lebo zo zákona o sociálnom poistení vyplýva, že pre splnenie podmienky invalidity musí pokles miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť presiahnuť 40 %.

Zdravotné ťažkosti, na ktoré navrhovateľ uvádzal v odvolaní boli posudkovému lekárovi známe a posudkový lekár sa s ich obsahom aj dostatočne vysporiadal. Posudok posudkového lekára vychádza z odborných lekárskeho nálezov a zohľadňuje aj navrhovateľom namietané zdravotné ťažkosti, je úplný a presvedčivý, a preto nebol daný dôvod doplniť dokazovanie novým vyšetrením a posúdením zdravotného stavu navrhovateľa.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľky nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľ v konaní nebol úspešný, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová